

Tanec je vítr v krajině

Tanec je vítr v krajině
přichází tiše, nevině.
Než labuť mávne perutí,
celého Tě pohltí.

Tanec je vír na vodě,
svěť svoje kroky náhodě
a rozvíří Tě, zesílí,
cítíš lehkost za chvíli.

Tanec je pohazení země,
nohama silně, rukama jemně
a když už se hava ztrácí,
nacházíš se v gravitaci.

Tanec je oheň v srdci,
milují ho mírní i prudcí.
I když máš stařecké papuče,
tančí, než srdce dotluče.

Ivana Němcová

foto: T. Bartoň

TANEČNÍ VÍR

DÍL 1.

TANEC TANEC 2025

Baletizol se rozvinul po jevišti,
slepič páskami a už odevzdaně čeká...

Je to takové adrenalinoleum, adrenalin na linoleu
vyžadující um.

Světlo, hudba a už už jsou tu teplá chodidla taneč-
nic a tanečníků.

Do černého speciálního povrchu se otiskávají
špičky, paty, nártý i kolena, těla, paže, dlaně prsty,
i hlava.

Kolik otisků vznikne za minutu?

Kolik za jednu choreografii?

Kolik za celý večer?

Kdybychom zasypali baletizol bílou moukou,
kolik by jí tam zbylo po představení?

A jak by asi vypadali tanečníci?

Povolila jsem uzdu své fantazie...

Ale notná dávka fantazie je i v každé choreografii.
Je úžasné, kolik je kolem nás inspirace, v přírodě,
v umění i v běžném životě.

Každý jsme jedinečný, každý vnímáme svět jinak.
Je obdivuhodné, že se dokážeme jako skupina
nadhnout pro jedno téma
a společně na něm pracovat. Není to snadné.

A jednoho dne jste na jevišti, na kterém je
baletizol - adrenalinoleum - světla a diváci.
Je to síla, velká zodpovědnost a zároveň radost.

Milí tanečníci,
tančete zas a zas
a večer zlomte vaz!

Ivana Němcová, Parau Parau



Vyslýcháme porotce

Co se vám vybaví, když se řekne Tanec tanec?

Jaké kvality by podle vás měla mít choreografie vybraná jako Cena města?

Elvíra Němečková

Na jedné straně slovo tradice, protože snad ani nechci počítat, kolikrát jsem už byla téhle přehlídce přítomna (usvědčovalo by mě to z toho, že už by o narozeninách pro svičky nebylo vidět dort). Na druhé straně mne pokaždé znovu a znovu na jevišti něco nadchne a překvapí, inspiruje a pobaví. Takže to druhé slovo je potěšení. A to třetí je jistota. Jistota, že ať se kolem nás děje cokoliv, pořád je tu skupina krásných a kreativních lidí. Takový ostrůvek blaha, přátelství a dobré nálady.

Pro mne je největší devizou Ceny města to, že dává držiteli moc a volnost vykročit cestou, kterou ještě nevyzkoušel. Osahat si nové postupy a přístupy. Dopřát si tu svobodu jít do rizika, udělat stopu v čerstvě napadlém sněhu. Je to tedy cena spíš pro choreografa, než choreografii. Přesto jí ale choreograf dostává za choreografii. Měla by v ní tedy být rozpoznatelná kvalita, která není náhodná, rukopis autora. Na druhé straně ale také jistá zvědavost a příslib, že choreograf je ochoten a schopen se v té další práci pustit do neznáma. Já nevím jak vy, ale já mám pocit, že zatím to vždycky naprosto skvěle vyšlo.

Petra Fornayová

Kedže od leta komunikujem s Jirkom Lösslom, tak samozrejme saw mi vybaví prehliadka v Jablonci:) Ale bez tohto kontextu by sa mi asi zjavil niekto veľmi zapálený pre tanec, ktorý vysvetľuje publiku na nejakej medzinárodnej

konferencii, ktoré umenie je v najväčšom nepomere medzi jeho reálnou dôležitosťou a všeobecnou mienkou o jeho hodnote. Alebo by Tanec Tanec mohol byť pokrik skandujúcich školákov, ktorých sa učiteľka pýta, čo chcú robiť namiesto fyziky (a keďže tanec má blízko k akejkoľvek vede a všetko so všetkým je prepojené, nemal by to byť zo strany pani učiteľky problém).

Dielo musí byť postavené na silnom koncepte. Je asi jedno, či je tým konceptom abstraktná myšlienka alebo konkrétna téma. Téma sa ma možno nemusí až tak dotknúť, ale musím pochopiť motiváciu autora ju stvárniť. Ďalšou otázkou je forma. Môže a nemusí byť dokonalá, ale musí ma vtiahnuť, aby mi ukázala cestu pre pochopenie obsahu. Tanec je v tomto veľmi špecifický. Nestotožňujem sa s tým, že dokáže vyjadriť všetko, hoci dokáže vyjadriť veľa. Vždy som zvedavá na vzťah formy a obsahu, ktoré odrážajú umelecké rozhodnutia tvorcov. Nič z toho, čo na javisku vidíme, by sa nemalo diať len tak.

Juraj Korec

Keď sa povie Tanec Tanec, tak sa mi okrem názvu prehliadky vybaví aj predstava tanca, ktorý potvrdzuje jeho hlavné aspekty: rytmus, dynamický a rôznorodý pohyb, silnú emóciu. Predstavujem si, ako tieto atribúty „tanca tanca“ rezonujú priestorom a v telách prízeraajúcich sa.

Tanečné dielo, ktoré je aktuálne svojou tematikou, nie je popisné a jeho vrstevnatosť môže osloviť viacero rôznych skupín diváctva. Súčasný tanec má mnoho podob a perspektív, preto by bolo krásne, ak by boli tanečné telá v komunikácii s publikom tým ústredným umeleckým médiom.



Dorota Gremlicová

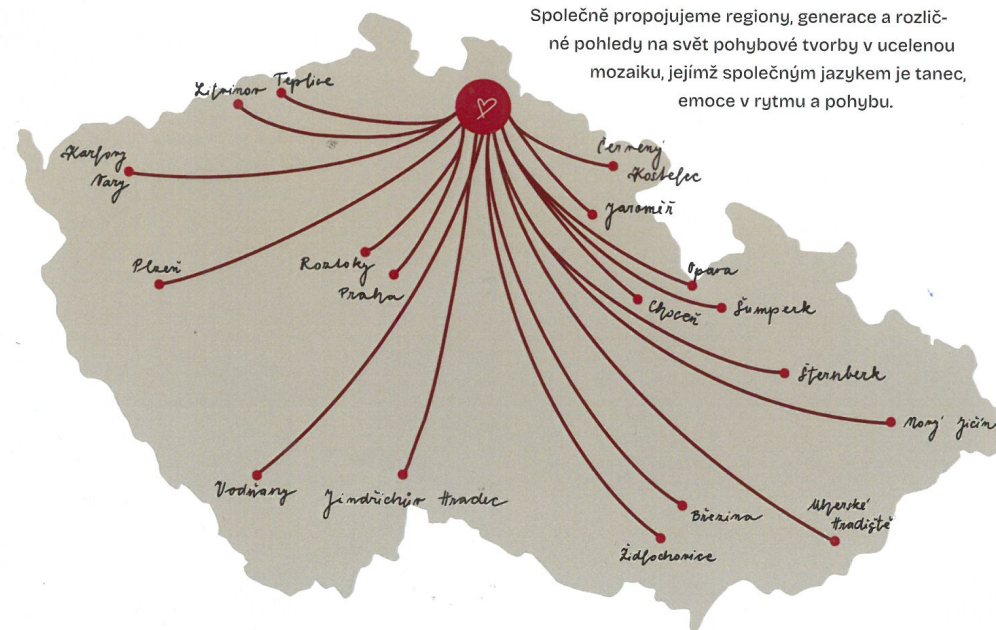
S prehliadkou se mi asi nejvíc poji lidé, kteří se na ní setkávají, společenství, které je různorodé a zároveň i propojené tím, co je všechny baví.

Z mého pohledu by to měla být choreografie, která je svérázná, má v sobě něco zvláštního v jakékoli rovině - v pojetí pohybu, scénickém ztvárnění, obsahu a vztahu k divákům apod.

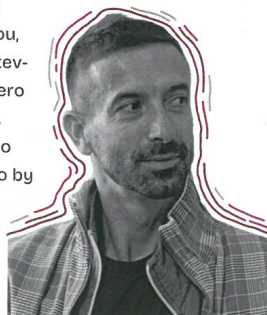
Taneční atlas

Z různých koutů republiky se do Jablonce nad Nisou každým rokem sjíždí tanečníci, choreografové a pedagogové, aby byly součástí celostátní přehlídky Tanec tanec. Mapa letošního jabloneckého 23. ročníku je bohatá a pestrá: od Karlových Varů a Plzně, přes Litvínov, Choceň, Jaroměř až po Uherské Hradiště, Nový Jičín či Židlochovice, včetně nedalekého Rychnova u Jablonce nad Nisou. Každý soubor nám přiveze víc než jen představení – přiváží otisky míst, z nichž vzešla jejich tvorba.

Společně propojujeme regiony, generace a rozličné pohledy na svět pohybové tvorby v ucelenou mozaiku, jejímž společným jazykem je tanec, emoce v rytmu a pohybu.



**Od Karlových Varů
až po Uherské Hradiště**



Taneční zповěď

CUM DEDERIT

ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary
Markéta Odvodgová
hudba: Antonio Vivaldi

Choreografie získala na krajské přehlídce ocenění „za vizuální impresi“. Vychází z atmosféry barokního umění a z textu žalmu 127, který Antonio Vivaldi zhudebnil během svého působení v dívčím sirotčinci Ospedale della Pietà.

Máte zkušenosti s tancem v takto netradičním prostoru, jako je v tomto případě kostel sv. Anny?

Ano, už jsem pro takový prostor choreografii tvořila a mohla jsem ho tak v tvorbě zohlednit. Choreografie Cum dederit je ale původně tvořena pro jeviště.

Máte pocit, že prostor dokáže ovlivnit celkový dojem a atmosféru představení?

Ano, prostor vnímám vždy jako součást představení a určitě ovlivňuje celkový dojem.

Co bylo prvotním bodem inspirace pro vytvoření této choreografie?

Východím impulsem při tvorbě této choreografie byla barokní hudba, jejíž součástí je zpěv na text biblického žalmu.

Řešili jste během vytváření choreografie vztah mezi tanečníkem a divákem? Je divák součástí prostoru, nebo se dívá zvenčí?

Vzhledem k tomu, že záměrem nebyla žádná přímá interakce, vztah mezi divákem a tanečníkem jsme nijak zásadně neřešili. V choreografii jde spíše o vytvoření obrazu s nádechem barokní atmosféry.

Je něco, čeho se třeba trochu obáváte nebo co ve vás vyvolává respekt z netradičního prostoru?

K prostoru kostela mám samozřejmě respekt, jako ke všem sakrálním stavbám, a líbí se mi ta příležitost stát se jeho součástí. Připouštím si i to, že to třeba nevyjde, že to neprospěje obrazovému záměru choreografie, který poskytuje jeviště, mimo jiné i díky větším možnostem pracovat se světlem. Přemýšlím i nad tím, jestli tanečnice, kterým je 17 let, tento prostor unesou.

Na co se jako soubor těšíte během tance nejvíc?

Těšíme se na novou zkušenost, kterou nám jistě netradiční prostor přinese.

foto: T. Bartoň

Jednoduše shrnuto:

přehlídka probíhá na 4 místech
– Městské divadlo v Jablonci nad Nisou, Eurocentrum, kostel sv. Anny a Muzeum skla a bižuterie Jablonec nad Nisou

přehlídka má nepřerušovanou tradici už od roku 1977

v Jablonci nad Nisou se odehrává 23. ročník

letošní ročník je také „předvečerem oslav“, jedná se o 39. ročník

uvidíme 26 choreografií ve dvou večerech

finančně přispívá Ministerstvo kultury, Liberecký kraj, Statutární město Jablonec nad Nisou

pod záštitou ministra kultury jsou organizátory Národní institut pro kulturu, útvar ARTAMA Praha a Taneční a pohybové studio Magdaléna Rychnov u Jablonce nad Nisou, z.s.

spolupředateli jsou Městské divadlo, o.p.s., Jablonec nad Nisou, Kultura Jablonec, p.o., Jablonec nad Nisou, Muzeum skla a bižuterie Jablonec nad Nisou

Cena města se uděluje od roku 2013

Ančo, Áňo, Aničko!

Svatá Anna je v křesťanské tradici uctívána jako matka Panny Marie a babička Ježíše Krista. Je symbolem mateřství, rodinné lásky a trpělivosti. Její kult se v českých zemích rozšířila už ve středověku a dodnes patří k nejuctívanějším svatým. Kostely, kaple i poutní místa nesoucí její jméno najdeme po celé republice – nejznámější je poutní Kostel svatě Anny u Plané nebo Svatá Anna u Pohledu. V lidové tradici bývá zobrazována s malou Marií na klíně jako učitelka a ochránkyně rodin. Je patronkou matek, manželství, řemeslníků a horníků. Její svátek připadá na 26. července a bývá spojen s letními poutěmi a slavnostmi v přírodě.

Anna Svidnická (1339–1362) byla vzdělaná a charismatická princezna ze slezského rodu Piastovců, dědička svídnicko-javorského knížectví. Vyrůstala v kulturním prostředí Uherska, kde získala vzdělání. Její sňatek s Karlem IV. měl sice politický význam, ale Anna si dokázala uchovat vlastní osobnost – byla popisována jako laskavá, zvědavá a inteligentní žena, která na pražský dvůr přinesla svěží energii. Královnou byla korunována v roce 1353 a stala se manželkou, kterou Karel IV. opravdu miloval. Zeměla v pouhých 23 letech při porodu syna Václava IV., pozdějšího českého krále. Je pohřbena v katedrále sv. Víta.

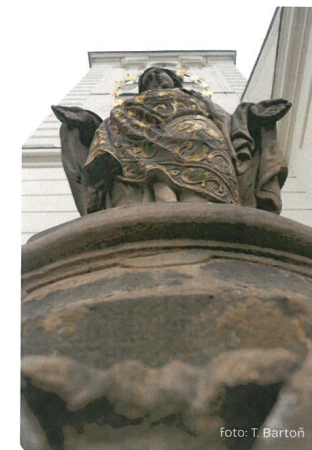


foto: T. Bartoň

Letošními průvodkyněmi našeho festivalu jsou Anny.

Informace k seminářům

Co by to bylo za taneční přehlídku, na které bychom si krom vlastní choreografie nemohli společně zatančit? Již tradičně je celostátní jablonecká přehlídka obohacena o taneční semináře a kreativní dílny, které dávají možnost objevit nové formy pohybu a sebevyjádření. Jsou pod vedením mladých pedagogů/tanečníků, kteří k nám zavítali z pražské HAMU a bratislavské VŠMU, a konají se v prostorech kulturního střediska Eurocentrum.

Taneční semináře studentek katedry tance pražské HAMU

Amálie Špachtová, tanečnice a pedagožka, absolventka pražské Taneční konzervatoře a studentka AMU, obor pedagogika moderního a současného tance. Účinkovala na jevištích Národního a Stavovského divadla, momentálně se věnuje především současnému tanci.

V rámci jejího semináře se můžete těšit na rozvoj vnímání těla, propojení dechu a pohybu a radost z přirozeného pohybového projevu. Do své práce vnáší zkušenosti z jógy a somatických metod.

Andrea Vykysalá, tanečnice, pedagožka a choreografka, absolventka Konzervatoře Duncan centre a taneční pedagogiky na HAMU, kde nyní pokračuje v doktorandském studiu. Jako interpretku spolupracovala s M. Talagou, H. Strejčkovou v rámci FysioART, D. Gulkem či M. Puruckerem. Účinkovala v inscenacích ND Brno (Káťa Kabanová) a ND Praha (Salome). Je spoluzakladatelkou souboru Holektiv, který se volně pohybuje mezi žánry fyzického divadla, akrobacie, klaunérie a tance. Dlouhodobě vyučuje současný tanec.

Taneční dílny studentů oboru Taneční divadlo a performance bratislavské HTF VŠMU

Regina Laurová, absolventka Soukromé konzervatoře v Topolčanech a zároveň čerstvá absolventka bakalářského studia, specializace Taneční divadlo a performance na VŠMU v Bratislavě, kde aktuálně pokračuje v magisterském stupni se zaměřením na moderní tanec. Působí jako pedagožka tance a je aktivní členkou taneční skupiny Noir Dance Company.

Vede dílnu Tanec vypráví a hlas tančí: Současná umělecká praxe v taneční performanci umísťuje tělo tanečníka či tanečnice do pestré mozaiky různých uměleckých médií. Ikdýž je nám přirozené se pohybovat a zároveň mluvit, jak si toto osvojit i v taneční performanci?

Jozef Vaľo, vzešel z první generace absolventů (2018) specializace Taneční divadlo a performance a je také absolventem magisterské specializace Moderní tanec na katedře taneční tvorby VŠMU v Bratislavě. V současnosti působí jako pedagog tance na několika tanečních konzervatořích a základních uměleckých školách.

Vede dílnu Tanec po spirále: Biomechanika těla se přirozeně rozvíjí po spirálovitých drahách pohybu, v tanci tak zdůrazňuje plasticitu a dynamiku tělesné expresivity.

Na dílně současného tance se bude ponořovat do pohybového plynutí nekonečné spirály.



foto: I. Mičkal

A kdo to víří ve zpravodaji?

Naši už ne tak skromnou redakci tvoří studentky francouzštiny, sociologie, politiky, pedagogiky, produkce, designu, či jiných uměleckých a neuměleckých oborů, ale také ty, které už studentkami dávno nejsou. Prostor s námi sdílí i jeden muž, který má to štěstí být Evičky přítelem, ale tu smůlu být součástí naší redakce. V letošním roce jsme se také rozrostli o mladší soubor našeho studia - to jsou ty milé slečny, co vás uhání hned po proběhnuté zkoušce, aby vás vyzpovídaly. V minulých ročnících jsme také spolupracovali se studenty Konzervatoře Duncan centre a HAMU. A právě s posledně zmíněnými se nám (snad) opět podařilo navázat spolupráci, a to jak se studentkami denního, tak i kombinovaného studia. Spolupracoval s námi i Jan Malik, letos to bude Petra Endlerová, jinak známá jako Markétka mamka. A co by to bylo za přehlídku bez festivalového fotografa Ivo Mičkala, na jehož spolupráci se každým rokem můžeme spoletnout ve dne v noci.

Jsme tedy parta opravdu různorodá, ale všechny nás spojuje jedna věc. A to láska k tanci a k oboru jako takovému. Právě proto vznikl nápad a pak i samotný zpravodaj Taneční vír. Je odrazem našeho ale i vašeho nadšení a zápalu, je to soubor myšlenek, které se rodí po každém zhlédnutém představení, po každém proběhlém festivalovém dni. Je to soubor dojmů, kterých jsme plné a chceme je sdílet s vámi. Jedná se jen o náš pohled, vlastní názor, který jsme si vypěstovali během dlouhodobého působení na profesionální i neprofesionální taneční scéně. Pojdme se tedy nechat již popáté společně unášet vírem tance a užijme si nadcházející festivalové dny.

Ř C G Š Ť Ď J E V I Š T Ě Ť R
X W Ó H Ě V X Ĥ K M M S Z Ř A Í
D B W G Č I K E L I Š E Ž L O Ř
I N S C E N A C E A I L H K Ř Á
Š Ž N M K A J E N F A B O S K D
W B Ú B Ý S I O A G O S Š Ý Ú I
Í Q E O Ú Ž P R M D T É Á Š M V
Í Y K Ě Y O G Š S Ý Ř S N P Á A
V Ň Ý D Č O Ž É M Č Č F R Ý Y D
A Ď W Š E T Ž H M S O O Z I G L
Ž B P R S Š D Ó J L V Z É M K O
Ď Ú O Ž Z Á K U L I S Í Č Á Č W
Ý H H Ň U Ř W Ň Z Z Ť I V I É R
C A Y G U X Á A W A É I Č L R C
Ď G B Q Ý Á C L Ď L D F M B O L
N Ó S N Ť E Ř B Ž Ť Č Ť N G Ó Z

OSMISMĚRKA

Zvládneš najít všech 10 slov,
která se pojí s taneční
přehlídkou?



Tohle mi vážně chybí...

Jak se proměnila atmosféra tanečních přehlídek v Jablonci nad Nisou během let? Co všechno dělá tuhle událost výjimečnou a co z ní naopak postupně mizí? O vzpomínkách, lidech, kteří stáli u začátků, i o tom, co dnes přehlídce chybí, si povídaly dvě osobnosti, které jsou s přehlídkou spojené od jejich prvních ročníků - Ludmila Rellichová a **Petra Endlerová**.

Tak jak to bylo? Co se ti vybaví?

Určitě se mi vybaví ty první ročníky, které byly takové zkušební, náročné. Hledali se partneři ve městě. Úplně od začátku byla hrozně hezká spolupráce s internátem ve Smetanově ulici, kde byl nejdřív pan Hásek, teď pan Pospíšil. Ti jsou schopni udělat pro účastníky cokoliv od výborných obědů po pečení štrůdlu a zvládnutí všech diet. Vybaví se mi také fotograf, kterého jsme našli v Jablonci po několika letech, pan Mičkal. A videozáznam, který zajišťuje pan Müller. Během prvních let jsem tu našla veškeré lidi, které kolem přehlídky potřebuji. Nemusi sem jezdit ani kameraman, ani fotograf. Toho tu máme vlastně jednoho z těch nejlepších, který kromě všech přehlídek po republice fotí i profesionální divadlo.

Zázemí v tom divadle...

Poslední rok si uvědomuji, jak mi tam chybí Pavel Žur. I když je zázemí stále stejné a spolupráce stále funguje, tak mi zkrátka chybí ta jeho osobnost. On opravdu pro divadlo dýchal. Pro něj byla priorita úplně všechno, co se v divadle dělo.

Spolupráce s hotely, je úplně úžasná. Dá se říct, že jsem se nesetkala s nikým, kdo by nám nevyšel vstříc. Říkám si vlastně, že všechny věci tady fungují právě kvůli lidem, kteří tu žijí. Jablonec jednoduše přijal přehlídku za svou a mně se opravdu za celé roky nestala žádná nepříjemnost, žádná komplikace ze strany lidí, kteří zajišťují všechny praktické věci, které účastníci nevidí. Ti zde mají po příjezdu vše k dispozici.

Kdysi dávno, je to už asi deset let, na taneční přehlídce v Kutné Hoře řekla Bohunka Cveklová: „Liduško, vy jste nejlepší parta kolem taneční vý-

chovy, která kdy byla. Jste výborný pedagogky, choreografky a ještě jste hrozně fajn lidi, který si rozuměj.“ Na Bohunku taky hodně vzpomínám, protože mi v taneční komunitě chybí. Myslím si, že to, co Bohunka řekla, je pravda, protože jak postupně ubývá lidí z mé generace, jako je Naďa Gregorová, Martinka Hroudová, Hanka Ludvíková a další, tak se vytrácí jistá sounáležitost. To mi opravdu hodně chybí. My se na sebe vždy hrozně těšily a měly jsme mezi sebou moc hezký vztah. Taky na ně byl ve všem spoleh. Vše bylo vždycky tak, jak má být.

Když to nebudu brát z organizačního hlediska, ale z hlediska účastníka, tak já zase ohromně ráda vzpomínám na to, jak se město zaplnilo. V sobotu a v neděli šel člověk po Jablonci a potkával jednu tanečnici za druhou. Tenkrát se konaly semináře v klubu Na Rampě, což je několikapodlažní objekt, kde v každém podlaží za sklem bylo vidět, jak jsou jednotlivé sály nabitě tanečníky. I pro mě, jako pro účastníka, to byly moc pěkné chvíle, které jsme trávily spolu s ostatními soubory. To mi trochu chybí, jako by se chvíle vytratily. Těžko říct kam. Ale na to taky ráda vzpomínám. Dokonce si pamatuji na jednu choreografii, myslím, že to byl soubor z Ústí nad Labem, kdy v improvizované části mluvili o Jabloneckých pekárnách.

To byla Martina Hroudová!

Zahrnuli takový genius loci Jablonecka, což bylo prostě skvělé. V Jablonci bylo tolik lidí, kteří žili najednou tou chvílí, tím tancem, tím prostředím, tím okamžikem.

Hlavně to nebylo o tom „tak jsme postoupili, jedeme se ukázat“. Účastníci sem jeli věci prožít a v tom to asi je. Pro ně bylo viditelně důležité být všude, kde se něco děje. Proto nás s Jirkou strašně bavilo vymýšlet nové věci, jako je tančení v paternosteru.

To je jeden z top vrcholů, tyto site-specific programy, ať už na náměstí, v paternosteru, v jablonecké radnici a nebo poslední audio walk-in.

A v kostele svatě Anny, kde se taky tančilo.

A v kostele Povýšení svatého Kříže!

Ano, tam taky.

A v tom secesním...

To bylo myslím třicáté výročí přehlídky. Představení začínalo na křižovatce a vzpomínám si, jak Markétka Kulichová zastavila dopravu (smích), abychom mohli na křižovatce začínat. Představení pokračovalo v kostele, kde byl krásný závěr. Dělo se tu opravdu spoustu věcí, na které se všichni těšili a byli tu moc rádi. Je pravda, že to možná bylo i tím, že účastníci byli ve většině starší. Teď jezdí základní umělecké školy s hodně mladými účastníky, pro které přehlídka asi není úplně srdcovka. Stává se z toho jednoduše účast na přehlídce a to mě moc mrzí. Myslím si, že to hodně pokazil covid. Přerušil jakousi linii. Právě po covidu se některé pedagogky už nevrátily, přišly nové. Choreografie jsou stále krásné, přehlídka je vždycky zážitek, ale to, co se děje kolem, už není tak silné, jako bývalo.

Myslím, že je ještě jeden moment, na který jsem zapomněla. A to ten, kdy do přehlídky vstoupilo město s Cenou tance. Mám pocit, že přehlídka od té doby zase ohromně povýšila a závěrečné nedělní představení je pro mě vždycky tou peckou na závěr, tou třešničkou. Nedovedu si představit lepší zakončení. Moc bych si přála, aby se udržela kvalita, která byla nastavena. Vzpomínám si, že první cenu města získala Lenka Jíšová a tehdy jsem si říkala, že to už nemůže být nic lepšího. Řekla jsem si to ale ještě několikrát poté. Moc bych si přála, aby to v tomto módu zůstalo.

Škoda je jenom to, že v letošním roce poměrně velký počet souborů nezůstane na celou přehlídku. Škoda to je nejen pro účastníky, ale určitě i pro pedagogy, protože jsou poměrně mladí a myslím si, že účast na rozborovém semináři je pokaždé přínosná. Někteří porotci každoročně přinesou poznatky, které člověka zaujmou. Mají neuvěřitelné vidění věcí a souvislostí při tvorbě díky tomu, že sami jsou většinou tvůrci. Proto je pokaždé zajímavé se rozborového semináře účastnit, každému to něco přinese.

Minimálně rozprava je zajímavá vždycky. A vidět nebo slyšet úhel pohledu někoho jiného je tak či onak obohacující.

Propojení amatérského tance s tím profesionálním je u nás úplně výjimečné. To vlastně vůbec ve světě není. Tím, že jsme s naším studiem byli nejednou v zahraničí, jsme měli možnost určitého srovnání úrovně choreografií a propojení s profesionálním světem v té zemi. Ať už se jedná o Rakousko, Polsko, Belgii, Chorvatsko, Slovensko, tak to naše nastavení, které tu máme, je podle mě výjimečné. A měli bychom si toho vážit. Toho faktu, že přijede profesionální porota, která na přehlídce hodnotí kvalitu práce a technickou připravenost tanečníků. Toho já si nesmírně vážím a přijde mi škoda, že dřív na rozborových seminářích bylo opravdu narváno, protože všichni chtěli slyšet jejich názor. Řekla bych, že se i více diskutovalo. Navzájem jsme byly s kolegyněmi schopné si věci říct, což se taky vytrácí a je mi to líto. Vlastně si neumíme popovídat o jednotlivých věcech. To už několik let pozoruji. To jsou věci k zamyšlení - co s tou přehlídkou dál, jak to má postupovat, co se s přehlídkou stane v budoucích letech.

Tak si budeme přát, aby to bylo jenom to nejlepší.

Těm mladším bych přála právě ty hezké roky, které jsme my zažili. Aby se to vrátilo samozřejmě v nějaké jiné podobě, doba nějak postoupila. Aby si užili to, co my, tu blízkost.

Aby se to ubíralo tím směrem, který jsme měli možnost my zažít.

Eva Blažíčková má jednu větu, kterou několikrát opakovala a která je takovým mým mottem nebo názorem - Pro mě je tanec filozofie života. Není to oddělená část od nějakého dalšího mého života a to jsem se vždycky snažila vstřípat i svým žákyním. Když je vidím kolem sebe, tak jich to tak většina opravdu má. To bych také přála těm mladým pedagogům, aby kolem sebe měli takové své žáky. Protože ti pak přijedou na celou přehlídku a užijí si ji tady od začátku do konce se vším všudy.

Cena účastníka

Každý z redakce máme svůj pohled na viděné choreografie, stejně tak ho máte i vy účastníci. A my si řekli, že by bylo skvělé ho navzájem sdílet. Ale jak to co nejjednodušeji a neefektivněji udělat? Cena účastníka! O čem že to vlastně mluvíme?

Každý účastník, který nám ukáže svou festivalovou placku, od nás získá tři korálky. Těmi může odměnit tři choreografie, které ho za celý večer nejvíce oslovily (jeden korálek = jedna choreografie). Hlasování bude probíhat u východu z divadla. Choreografie, která bude mít nejvíc korálků, získá Cenu účastníka. Věříme ve vaši svědomitost.

Pohodlně se proto usadte, nechte se unášet dojmy a nezapomeňte se za námi zastavit, abyste nám mohli sdělit svůj pohled na viděné.



Milí diváci a účastníci festivalu, nás jako redaktoři již znáte a letos jsme se rozhodli posunout zpravodaj o krok dál → přímo k vám! Pojďte se stát aktivními spoluvůdci a podílejte se s námi na fotodokumentaci festivalového dění mimo jeviště. Jak trávíte čas na přehlídce a co vám tyto podzimní přehlídkové dny přenášejí? Připravili jsme QR kód, skrze který se dostanete do sdíleného úložiště, kam můžete nahrávat své vlastní fotografie. Vaše snímky rádi využijeme do zpravodaje i na instagram a společně tak budeme vířit celým festivalem. Bez vás, účastníků, by to totiž celé postrádalo smysl.



Víření po Jablonci

A co dělat v Jablonci, když se zrovna nestojí na jevišti? To záleží na tom, v jakém rozpoležení právě jste. Jestli jste plní energie a nedokázal vás unavit ani pohyb na semináři, tak naše jablonecké kopce to určitě dokáží. Nisanka, Královka nebo Černá Studnice, to jsou jedny z řad rozhleden, kde se můžete podívat na Jablonec pěkně shora. Pokud vám ale výšky nedělají dobře, procházka kolem přehrady nebo městem potěší každého, kdo má rád architekturu. Projděte si ulice plné secesních domů nebo se zastavte u radnice. V té se kromě vyhlídkové věže ukrývá i funkční páternoster – unikátní historický výtah s nepřetržitým pohybem kabin patřící mezi technické rarity v Česku. A protože jsme v Jablonci, který je nejen městem tance, ale i skla, tak nesmíte zapomenout i na Muzeum skla a bižuterie. V krásné secesní budově s moderní přístavbou si můžete prohlédnout sklo, sbírky medailí a mincí, sklo, vánoční ozdoby, bižuterii a ještě také nějaké to sklo. Nezapomeňte si s sebou přinést festivalovou placku, s ní máte do Muzea volný vstup. A pokud jste opravdu milovníkem všeho blyštivého, tak si po návštěvě Muzea skočte do Křišťálového ráje, odkud určitě neodejdete s prázdnou.

Po kopcích a toulkách ulicemi Jablonce by se hodilo dát si něco dobrého. Takže teď si přijdou na chuť všichni gurmáni a kafičkáři. Ať už hledáte útulnou kavárnu na ranní start dne, moderní bistro s chutným obědem nebo večerní posezení s pořádným drinkem, naše redakce je tu pro vás. Mezi oblíbené kavárny patří La Kavárna, naKafi, nebo Bake'n'roll CAFE, které láká na vlastní dorty a makronky. U Eurocentra můžete narazit na nově otevřenou kavárnu Kafe ve Vile. Na větší hlad přijde vhod Restaurace Na Baště a Taverna – řecká restaurace, kde si můžete připomenout chutě léta. Nemáme tu ale jen restaurace. V ulicích se najde spousta dveří, ze kterých se linou všemožné vůně. Ať už je to pizza nebo kebab ve dvě hodiny ráno, tak nemůžete šlápnout vedle.

Jablonec je město, které v sobě spojuje krásu architektury, kouzlo sklářské tradice i živou současnost plnou chutí, vůní a inspirace. Ať už se sem vydáte za historií, turistikou, kávou, dobrým jídlem nebo jen pro chvíli klidu u přehrady, vždy tu objevíte něco, co vás překvapí a nadchne.

Rozhledny

Petrín
Slovanka
Proseč
Bramberk

Restaurace

LIÊN QUÂN
MỘC
Podkarpatská
restaurace

Kavárny

Cafféofilé
Hugo
Kafe ve Vile

Radosti

Poklady z půdy
Antikvariát Runa
Z Herbáře

POKUD V MUZEU SKLA
UKÁŽEŠ
FESTIVALOVOU PLACKU
MÁS VSTUP ZADARMO
!!!